

háza! vettek, találtak ezenkívül mintegy 150 ezer koronányi hadikölcsön kötvényt is és egy egész kis ékszerész-üzletet. Brilláns gyűrűk, gyémánt melltűk, karkötők, aranyláncok, órák és sokféle értékes csecebecse garmadával volt ott. Ezeket — mint azt a verseci határrendőrség megállapította — különböző verseci ékszerészeknél vásárolták azzal a céllal, hogy ezekkel egyes kórházi alkalmazottakat megajándékozzanak. Őt verseci ékszerész, akiknek az ékszereket megmutatták, felismerte azokat, hogy üzletükből való. Az ékszerészek azonban azt is vallották, hogy Kohnéknak sokkal több ékszert adtak el, mint amennyit náluk megtaláltak. A hiányzó ékszereket Kohn Dávidék már elajándékozták.

A letartóztatott derék házaspárt fogházban helyezték el. A verseci kórházak ideiglenes élelmezésével a katonai hadbiztosság Kohn Dávid sógorát bízta meg, aki azt Kohn számlájára végzi.

A letartóztatottakat a vizsgálat teljes befejezése után a szegedi honvédhadbiróság fogházába szállítják át, itélvni is a szegedi honvédhadbiróság fog felettük.

HIREK

oooo

A kadett temetése után.

A hercegnővel Nagyvárad utcáin találkoztam legelőször. Fehér volt a ruhája, mint egy könnyű nyáregi álom és amerre járt, nyíló orgonák küldték feléje édes illatukat, mert május volt és könnyes szerelmek kacagó zenéje ölelkezett halkán a lány illatokkal, de a hercegnő nem halotta a dalt, nem érezte az illatot és nem látott engem, aki akkor a májusból is csak őt láttam. A hercegnő könnyes szemekkel ment egy koporsó után — fehér szent a legbusabb feketeségben, — amelyet Galiciából vitetett oda egy gyászoló család és lopakodva nézett hátra égszínkéi szeme szögletéből, nem látják-e a kosikban sírók, hogy árván, egyedül osztozik velük valaki a szakadásig dobogó szívek gyászos fájalmában? Mert a hercegnőt csak a kabaréban hívták hercegnőnek éjjel után, mikor a nagyterem tükrös-fehér világában kacagó lányok közt sirt a muzsika a lengyel határról és a hercegnő elegánsan, mint egy marquise, vitte finom metszésű ajkaihoz a gyöngyöző borral telt pezsgős-poharat. Aztán elszégyelte magát a fehér ruha miatt s amikor megemelttem a kalapom, befűzte karját remegő karomba és eltávolodva a menettől bugta el gyászos fájalmát, halkán, mint egy síró vadgerlice; az a halott kadett neki mindene volt a földön s csak hogy a felírást elolvasta s egy-két embert megkérdezett, tudta meg, hogy halott az a szőke kadett s most viszik el utolsó útjára... Ezért van fehér ruhában akkor, amikor fekete minden és gyászkarpitot vont fénnel ragyogó arc elé a nap és a nagyvilág, ahol most már senkije nincs.

Aztán sokáig nem láttam a hercegnőt. Eltűnt hősini ruhája; vele a május, az illat, a dal s az édes muzsika; és hiába vártam, hogy visszajöjjön egyszer, mint a messzi mesék pirinkó lábu hercegnője, finom, picikét fájó mosolylyal édes ajakán. Eltűnt, mint a legfehérebb álom és csak az emléke élt fájón, mint a krizantemum gyöngye illata. És ma, amikor végimentem a kupolás palotákkal szegett, nap-sugárban fürdő árnyas Tiszaparton, a mosolygó, kacagó lányok, fehér szüzek között, sok-sok hónap múltán először a szegedi utcán láttam a hercegnőt. Sugárzott a nap most is és friss folyó és nyíló virágok üde illata szállott és a hercegnő vereskeresztes karjával gyöngéden, becézó szeretettel ölelt át egy sáppadt arcu, sebesült cigánykatonát, aki hálásan nézett vissza a samaritánus-mosoly fehér hercegnőre.

(s. j.)

— Tisza, Burián és Stürgkh a királynál.

Bécsből jelentik: Gróf Tisza István miniszterelnök hétfőn reggel a királyhidai személyvonattal Bécsbe érkezett. Tisza István gróf miniszterelnök, a bankgassei Magyar Házban szállott meg, a délelőtti folyamán Schönbrunnban tanácskozást folytatott báró Burián István közös külügyminiszterrel. Ezután a miniszterelnök jelentéstétel végett megjelent a királynál. Tisza István az audiencia után tanácskozott az osztrák miniszterelnökkel és a közös miniszterekkel. — A király vasárnap kihallgatáson fogadta báró Burián István közös külügyminisztert és gróf Stürgkh Károly osztrák miniszterelnököt.

— **Hötzen-dorfi Conrád édesanyja meghalt.** Bécsből jelentik: Vasárnap éjjel a harmadik kerületbeli Reisner-strassen levő lakásán két napi haláltusa után meghalt báró Hötzen-dorfi Conrád Borbála, Hötzen-dorfi Conrád vezérkari főnöknek, galíciai diadalmas offenzívánk kiváló tervezőjének édesanyja.

— **Hősi halál. Endrényi József a 46-ik gyalogezred kadettja** július 25-én hősi halált halt a doberdói fensikon vívott ütközetben. Endrényi József a háború kitörése előtt fiatal kora ellenére értékes tevékenységet fejtett ki atyja, Endrényi Imre lapvállalatánál. Még tavaly augusztusban vonult be katonának. Ebben a minőségében is ambiciózus, használható embernek bizonyult és hamarosan kadett lett. Hónapok óta a harctéren teljesített szolgálatot és két hét előtt az olasz határra vezényelték. Alig néhány napot küzdhetett csak az olaszok ellen, a múlt vasárnap, amikor az ellenség ismét heves támadást indított a doberdói fensik ellen, egy golyó a nyakát furta keresztül. Mélyen sejtött atyját, Endrényi Imre lapkiadót vasárnap értesítette a gyászos hírről Ehrlich Sándor 46-os közkatona, akit erre Endrényi József kért meg az életére tragikus végű ütközet előtt.

Megírtuk, hogy Szabó József, volt szegedi hírlapíró, 46-ik gyalogezredbeli főhadnagy az olasz harctéren kapott súlyos sérülése következtében a vásárhelyi kórházban meghalt. Temetése szombaton délután 4 órakor volt, óriási közönség részvétele mellett. A Kossuth-teret valósággal ellepte a gyászoló közönség. A templomba a negyedrész se fért be a gyülekezetnek. A gyászbeszédet Bagoly Bertalan helyettes lelkész tartotta, méltatva az elhunyt katona elévülhetetlen érdemeit. A temetésre a szegedi 28. gyalogezred parancsnoksága egy fegyveres csapatot küldött ki Bartl főhadnagy parancsnoksága alatt, katonazenekarral együtt, akik nagyszámban emelték a gyászszertartás fényét. A temető kapujában disztüzet adtak az elhunyt tiszteletére. A sírnál Darabos Lajos kántor bucsúztatta az elhunytat.

— **Sebesültek áthelyezése.** A katonai kórházak vezetőségéhez napról-napra tömegesen küldenek kérvényeket, amelyekben sebesültek hozzátartozói kérik, hogy más város kórházában fekvő betegeiket Szegedre helyezze át. Természetes dolog, hogy a kérelmek mindenkor hatalmas indokokkal vannak támogatva, oldalakon át értelegnek stb. Feltűnő, hogy gyámoltalan asszonyok, szegény emberek hosszan stilizált, kaligrafikusan, vagy gépen írt kérvényeket adnak be ebből a célból s valószínű, hogy élelmes emberek kisebb-nagyobb összegeket esznek ki ilyen kérvények megírásáért a tanácsstalan kérelmezőktől. Éppen ezért közöljük, hogy az ilyen kérvényeket elég egy levélpapíron megindokolás nélkül a következő formában megírni:

X. Y. kéri, hogy Z. Z. sebesült, aki jelenleg a...i kórházban fekszik, a szegedi tartalék-kórházba helyeztessék át. Egy szóval sem kell több. Aki hosszú kommentárokat fűz kérelmé-

hez, az csak megnehezíti és késlelteti kérvénye elintézését.

— **A tejhiány orvoslása.** Kezdetől fogva álláspontunk volt, hogy helyes közéletelmzési politikát akkor folytat a város, ha a gabona-neműek, zöldség és húsfélékről való gondoskodás mellett figyelmét talán első sorban fordítja arra, hogy a rendelkezésre álló egyre kevesebb tejterménység valamiképp pótolassék. Sürgetni azért nem kívántuk a dolgot, mert tudtuk, hogy ilyen célokkal a hatóság állandóan tárgyal. A tanács mai ülésén aztán bejelentette dr. Szalay József főkapitány, hogy a város tejellátása ügyében a deszki uradalommal folytatott tárgyalásai eredményre vezettek. A deszki uradalom ugyanis naponként hajlandó ötszázról ezer literig terjedő tejterménységet szállítani és ennek elárúsítására tejesarnokot berendezni a bérházban. A behozott tejet üvegekben, literenkint 34 fillérért árúsítják. Később vaját és mézet is árúsítana az uradalom a tejesarnokban, szintén meghatározott áron. A tanács a főkapitány bejelentését természetesen helyesléssel vette tudomásul. Különösen örvedes a dologban még az, hogy a tejet a deszki uradalom elég olcsón szállítja. A hatóság ennek a tejterménységnek megszerzése mellett bizonyára nem áll meg, hiszen tudnia kell, hogy békeidőben például csak a Központi Tejesarnok 7—8000 liter tejet adott el naponta, míg ma legfőbb 4000 liter áll rendelkezésére.

— **Az internáltak hazatérése.** A Budapesti Tudósító jeleníti: A francia kormánnyal nemrégiben megegyezés jött létre az iránt, hogy a magyar és osztrák, illetőleg francia állampolgárok (valamennyi asszony és leány, 17 éven aluli és 55 éven felüli valamennyi férfi, a két korhatár közti férfiak is, ha olyan bajuk van, amely mindenféle katonai szolgálatra képtelenné teszi őket) akadálytalanul hazájukba térhetnek vissza. Az annak idején az angol kormánnyal az állampolgárok kölcsönös hazatérése dolgában létrejött megegyezés a legutóbbi időben annyiban módosult, hogy az angol kormány a hazatérést most már csak a 17 éven aluli és 51 éven felüli férfiaknak engedi meg. Az angol kormány a hazatérést tehát megengedi: 1. valamennyi asszonynak és leánynak, 2. minden 1897. október 4-ike után, vagy 1863. október 4-ike 1897. okt. 4. után, vagy 1863. okt. 4. előtt született magyar és osztrák férfi állampolgárnak és 3. minden kora férfi állampolgárnak, amennyiben az angol kormány részéről fogantatosítandó katonai orvosi vizsgálat őket katonai szolgálatra alkalmatlannak találja, vagy amennyiben orvosok, sebészek, vagy lelkészek. Az Olaszországban tartózkodó magyar és osztrák állampolgárok közül az olasz kormány kijelentése szerint a Svájcban keresztül akadálytalanul hazatérhet 1. bármely kora nő, 2. nem tényleges állományú tiszt kivételével minden 18 éven aluli és 50 éven felüli férfi. A szerb kormánnyal létrejött megállapodás szerint a magyar és osztrák, illetőleg szerb állampolgárok közül az eddig vizsgatartott nők és leányok korra való tekintet nélkül és a férfiak 18 éven alul és 50 éven felül szabadonbocsátandók. Az orosz kormánnyal annak idején kötött megállapodás, amely egy ideig fel volt függesztve, nemrég egész terjedelmében újból hatályba lépett.

— **Műértő asszony Tisza Lajos szobra előtt.** Lapunk egyik olvasója küldi a következő sorokat: A Széchenyi-téren akadt tegnap dologom. Amint a Tisza Lajos-szobor közelébe érek, egy mérsékelt eleganciájú asszony tűnik fel nekem. Falusi uri asszony kinézésű volt. Olyan műértő gondnal szemlélte a szobrot, hogy szinte jól esett nekem, aki Tisza Lajos szobrát tartom a legjobb szegedi szobornak. Az asszony nézte, vizsgálta a szobrot elülről, hátulról, jobbról, balról, szóval minden oldalról. Ez a szokatlan érdeklődés és műértés valósággal imponált nekem. Bizonyosan csak öltözködésében falusiaso-